

Allehelgensdag

Da Jesus så skarerne, gik han op på bjerget og satte sig, og hans disciple kom hen til ham. Og han tog til orde og lærte dem:

»Salige er de fattige i ånden,

for Himmeriget er deres.

Salige er de, som sørger,

for de skal trøstes.

Salige er de sagtmodige,

for de skal arve jorden.

Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden,

for de skal mættes.

Salige er de barmhjertige,

for de skal møde barmhjertighed.

Salige er de rene af hjertet,

for de skal se Gud.

Salige er de, som stifter fred,

for de skal kaldes Guds børn.

Salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed,

for Himmeriget er deres.

Salige er I, når man på grund af mig håner jer og forfølger jer og lyver jer alt muligt ondt på. Fryd jer og glæd jer, for jeres løn er stor i himlene; således har man også forfulgt profeterne før jer.

Matt. 5,1-12

At stå foran Gud med tomme hænder

MOGENS G JENSEN

Tanken

Ved nordkysten af Genesaret Sø ligger Saligprisningernes Bjerg. Herfra er der den skønneste udsigt over søen og en del af Galilæa. Her er også bygget en kirke. Man mener, at det var der, Jesus holdt sin berømte tale: Bjergprædikenen og bl.a. formulerede de ni saligprisninger. Disse ni saligprisninger er kendetegn på den kristne kirke i dag. Men de er også et portræt af Jesus Kristus. Sådan var han, og sådan kalder han os til at være.

Allehelgensdag er en dag med en helt særlig stemning. Mange er måske kommet i kirke netop denne dag for at mindes en afdød ægtefælle, en afdød mor eller far, eller måske et mistet barn. Mange, som ikke normalt går i kirke i årets løb, har fundet vej til kirke Allehelgenssøndag. De er kommet for at mindes deres kære og lytte til, at netop deres kæres navn bliver læst op denne søndag.

Troen

Allehelgensdag er også den dag, hvor vi standser op på vores livsvandring, retter ryggen og tørrer sveden af panden og ser op, ser målet for vores vandring forude: nemlig den store hvide flok, der står og lovpriser Kristus, som både er løven, sejrherren og lammet, stedfortræderen.

Hvem er så denne skare af hvide skikkelser? Ja, hvad er en helgen? Er det de døde? Nej. Er det superkristne, dem der her på jorden udgjorde en helt særlig støbning af hellige? Nej, det er det heller ikke. En helgen er simpelt hen et menneske, der har fulgt i Jesu fodspor, så det får afsmittende virkning! En helgen er et menneske, som med sit liv viser vej for andre, så de også kan følge i Jesu fodspor. En helgen er et kristustroende menneske, som ved sit tydelige liv gør dét lettere for andre at tro på Kristus Jesus.

Eller sagt på en anden måde: en helgen er et menneske, som er fattig i ånden, for himmeriget er hans. Det er hovedbegrebet i en skildring af en helgen. Han er fattig i ånden. Hvad vil det sige? En tysk bibeloversættelse oversætter det sådan her: 'Glæde sig skal alle, der står for Gud med tomme hænder.' Det er en meget rammende måde at oversætte både det at være salig og det at være fattig i ånden. 'Glæde sig skal alle, der står for Gud med tomme hænder.'

Det er virkelig det modsatte af, hvad vi kunne forvente. Vor tids idealmennesker, som vi plejer at prise salige eller lykkelige, er normalt dem, der står med hænderne fulde. Det kan være erhvervslivets tunge drenge. De berømte og smukke, der altid kommer i TV, og som er stjerner og har mange følgere på Instagram og andre platforme. Salige er de, tænker vi. Bare vi kunne være lige som dem, så ville vi være hjertens glade, så ville vi være salige. Derfor synes vi også, at det samme må gælde i Guds rige, at det er de veludrustede og succesrige, der skal prises salige. Men i Guds rige gælder det, at salige er de

fattige i ånden, glæde sig skal alle, der står for Gud med tomme hænder. Ja, netop tomme hænder. For kun de kan tage imod det, Gud vil give os. Hvis vore hænder er fulde af alt muligt, er de ikke rede til at tage imod noget. Denne virkelighed er smukt udtrykt i salmen: 'Vi rækker vore hænder frem som tomme skåle. Kom til os, Gud, og giv os liv fra kilder uden for os selv.' DDS 367,1.

Eller for at bruge et andet billede. Den, der står med hænderne fyldt af alverdens rigdom og magt og ære, er som et kar, der er fyldt til randen. Alt, hvad der hældes i, løber over og spildes. Mens den magtesløse er som et kar, der er tomt, og derfor kan fyldes af Gud. Glæde sig skal alle, der står foran Gud med tomme hænder, for de hænder skal fyldes.

Denne første saligprisning er nøglen til alle de andre saligprisninger. 'Salig er de som sørger.' Vi ville modsat sige: 'Salige er de sorgløse.'

'Salige er de sagtmodige. Vi ville sige: 'Salige er de modige.'

'Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden.' Vi ville nok sige: 'Salige er de, som får deres ret.'

Sådan ville vi hele vejen igennem prise dem salige, som har noget og er noget. Men Jesus priser dem salige, som ingenting er og ingenting har. Det er fattigdom i dens forskellige udgaver, Jesus her tegner et billede af. Jesus beskriver, hvordan discipelskabet ser ud for en kristen. Ikke at en discipel bærer alle ni kendetegn på sig. Men i hvert fald en streg i tegningen.

Men når vi ser nærmere på disse træk, træder efterhånden et ansigt frem, og vi ser, at det i virkeligheden er et selvportræt, Jesus her tegner. Saligprisningerne er en sand beskrivelse af Jesus. Han var fattig i ånden. Han døde forsmædet og ynkelig på et kors. Han sørgede over Jerusalem, der ikke ville omvende sig. Han var sagtmodig. Han kom ridende sagtmodig på et æseldyrs føl. Og han kendte til at hungre og tørste efter retfærdigheden. 'For han blev gennemboret for vore overtrædelser og knust for vore synder.' Han var barmhjertig, han var ren af hjertet, han stiftede fred. Han blev hånet og forfulgt og løjet alt muligt på.

Udfordringen

Er målet for dit liv at stå med tomme hænder foran Gud?